

Motto: „*Obrovské masy lidí uvěří mnohem snáze velké lži než malé.*”¹

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

V mém dosavadním díle byl většinou nějakým způsobem motiv konzumu. Většinou se v mých obrazech objevuje figura, nebo alespoň náznak její existence a ve většině případů i příroda. Pohled na člověka a jeho vliv na přírodu.

První ročník, který byl zprvu trochu chaotický, díky změně vedoucího ateliéru, byl výtvarně hodně volný. Vznikla tak řada akvarelů, které pro mě měly meditační význam.

Nenasytnost, kterou jsem se snažila vyjádřit byla například obsažena v jednom z obrazů v první klauzurní práci na téma “Můj pokoj - zátíší”, kdy je pomocí jednoduché barevné kompozice obraz rozdělen na dvě poloviny, kdy je v přední tmavé části obrazu mísa přetékající jídlem, konkrétně granulemi pro psa, tedy něčím extra nevyživným, nahrazujícím kvalitní potravu, které se jen tak povaluje po zemi a nejspíš se ho nikdo ani nedotkne. Druhá část obrazu je naopak prosvětlená světlem, které dopadá na květinu otevřenými dveřmi, které si můžeme pouze domyslet. Druhý semestr jsem si trénovala techniky malby. Náplní semestru byl akvarel, suchá tempera a vaječná tempera. V rámci klauzurní práce tak vznikaly autoportréty malované několika technikami.

Stejně jako v případě obrazu s přetékajícími granulemi, kdy je v obraze zobrazená určitá cesta nebo naděje na zlepšení, jsou v podobném duchu malované i další klauzurní obrazy ve druhém ročníku na téma “Zobrazení pomocí zobrazeného”.

¹ *Adolf Hitler*

Zde jsem trochu upustila od klasické malby a použila grafičtější ztvárnění. Pomocí otiskávání umělých květin jsem tvořila krajiny napodobující realitu. V témže semestru jsem také pracovala na semestrální práci, ve které bylo tématem převrácení lidského a zvířecího světa. Taková moje bizarní, fantaskní představa. I zde byl způsob zobrazování odlišný. Převažovala zde spíše barevná střízlivost a linka. Zde se začalo víc projevovat mé pohoršení dnešní společností se souvislostí se zvířaty.

V dalším semestru už jsem byla zaměřená více na člověka jako takového. Bylo to také zadaným tématem klauzurní práce "Ztracená figura". V tomto případě mi šlo hlavně o vyjádření přežranosti, nechutné a nezdravé obezity, která je mi odporná. Ztracená figura je to zde ve smyslu existenčním. Postavy jsou v prostředí pod kterým si můžeme představit Peklo a také samy prostředí pekla svými obřími těly tvoří. I přes převážně teplou barevnost, vyjadřující právě představu pekla, jsem se snažila, aby figury působily neživým, kamenným dojmem.

V doprovodné semestrální práci jsem ztvárnila nemocné liské tělo zevnitř. Fascinovalo mě, jak krásně a fantasticky může nemoc v těle vypadat. Zvolená barevnost obrazů by měla působit příjemně a lahodit oku. Šlo o vyjádření kontrastu mezi prvním dojmem a tím, když divák zjistí o co se opravdu jedná. Na první pohled totiž z obrazů není jasné co zobrazují.

V posledním ročníku jsem stále zaměřená na stejnou tematiku. Semestrální úkol "Zvuk a ticho v obraze" byl ovšem inspirovaný filmem od hudební skupiny

Pink Floyd - The Wall. Mou myšlenkou bylo vytvořit pomocí jednotlivých obrázků, které vyjadřovaly mé pocity za poslechu hudby,

pomyslnou zeď. Nebyly to čistě jen pocity z hudby. Při malování každého obrázku se mi vybavila některá ze životních situací nebo prožitků a s tím spojený pocit jsem malovala. Interpretace této práce by se dala chápat jako zeď pocitových zkušeností, za kterou se ukrýváme. S prožitím každé další špatné zkušenosti si vytvoříme další pomyslnou cihlu. Tyto zdi jsou naším obranným mechanismem, který nás má na jednu stranu chránit, před například další bolestí, ale na druhou stranu nám brání překonávat své vlastní strachy.

V bakalářské práci se opět vracím k pro mě ještě nevyčerpanému tématu konzumní společnosti a tématy s tím spojenými.

Barvy, se kterými jsem pracovala, byly ve většině případech akrylové. Práci s akrylem mám ráda, pro jeho vlastnosti rychlého schnutí a tím spojenou rychlou a dynamickou malbu.

Ve většině případech jsou obrazy hodně barevné, přičemž převažuje modrá a červená barva.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Výběr tématu „V kontextu doby“ byl celkem jasný v podstatě hned od zveřejnění bakalářských témat. Toto téma jsem si vybrala z několika různých důvodů a byla jsem ráda, byl mezi možnostmi. Protože se touto tematikou zabývám a dotýkám se jí v podstatě ještě před začátkem studia, byla to dobrá možnost vyjádření mých myšlenek. Téma jsem chtěla pojmut jako kontext dnešní doby, což má znamenat období konce 20. století po současnost. Což je vlastně rozvoj informačních technologií, větší vliv médií, masová produkce a tak dále. Dobu a chování člověka v ní, řeším nejen v tvorbě, ale hlavně i v osobním životě. Sleduji to každý den. Jelikož jsem velkým zastáncem přírody a všeho živého, nejsem tak úplně pro nové technologie, masovou výrobu a celkový konzument, který je nám podstrkovaný velkými společnostmi. Dá se říct, že to vyloženě nesnáším a snažím se to co nejméně podporovat a být co nejmě na systému závislá, i když zatím to ještě není možné v takové míře, jak bych chtěla.

Mé chápání kontextu doby je svět přehlčený úplně vším, žíznivý pořád po něčem novém, lepším. Nenažranost, která nezná mezí a na druhé straně bída a krev. Také je to lidská tupost a většinová stádovitost, strach z vymanění se z okovů vyšších autorit tohoto systému, který nám nalhává, že jej potřebujeme a tím z nás dělá dobrovolné otroky. Nelíbí se mi jak se celkově lidé k přírodě a i zvířatům chovají nebo s nimi nakládají. To, že se nad ně nadřazujeme a bereme je jako samozřejmost. Je to totiž další masáž našich mozků a výchova vyšší mocí. Dále je to také přeseexualizovanost, která je vidět na každém kroku v civilizovaném světě. To, že je žena v dnešní době využívána jako předmět k upoutání pozornosti. Což je využívané hlavně reklamou.

Vždy je to krásná, mladá, šťastná žena. Nikdy nevidíme na billboardu ošklivou, třeba starou ženu. A když už starou, tak aspoň spokojeně se usmívající. A i reklama je jen prostředek k vymívání mozků a , s nadsázkou, zotročení.

Z mnoha stran slýchám, že je můj pohled na svět je moc pesimistický, ale když se objektivně podívám a snažím se zhodnotit, co se s lidskou společností a zároveň i přírodou v kontextu dnešní doby děje, nepociťuji zrovna velké nadšení. I když vím, že jsou lidé, kteří to vidí stejně jako já, mají oči dokořán a snaží se vidět víc než ostatní, je nás pořád menšina. A je dost pravděpodobné, že pořád menšina budeme.

Z těchto důvodů jsem vybrala toto téma, které mi dobře umožňuje vyjádřit svůj pohled na kontext doby.

3. CÍL PRÁCE

Cílem bakalářské práce je pro mě hlavně výtvarné vystižení mého pohledu na dnešní svět. Toho co mě na dnešní době štve a nemůžu to nijak změnit.

Cílem celé série čtyř obrazů je vlastně shrnutí mých negativních postojů ke společnosti jako takové. Jsou to vlastně čtyři jednotlivé problémy, které celkově odrážejí společnost a jakoby jen poukazují na pravdu, kterou už všichni známe, ale nechceme ji vidět. Obrazy nejsou malované s cílem šokovat, jen komentují dnešní konzumní svět a poukazují na to jakým směrem se naše společnost momentálně vyvíjí. Obrazy nemají předpovídat pohled do budoucnosti, jen zobrazit přítomnost.

Barevné provedení jednotlivých obrazů vždy souvisí s náladou a pocity, které mám s námětem spojené. Barvy jsou v obrazech použity většinou intuitivně, ale mají i symbolickou funkci.

„Oni prostě nepochopí že jejich konání ovlivňuje i jiné. Úplně postrádají nějakou takovou péči. Za to smysl pro to něco si nárokovat se u nich rozvinul dokonale. Nemají kouska slušnosti, neznají hanbu. Je jim jedno, že ostatní kvůli jejich počítání trpí.”...„Nikdo už se není schopen bavit o něčem pořádném. Všichni mluví jen o tom co viděli v televizi, na internetu nebo slyšeli v rádiu. Lidi se spolu baví a přitom esemeskují a koukají do telefonu nebo nějaké obrazovky. Celebrity, drby, sport... Kolikrát se stane, že se lidé baví o něčem osobním, zajímavém?”

... „Možná to není chytrá zábava, ale sranda to je.”

„No jelikož se nebojím cizinců nebo lidí s vagínou, asi nejsem jejich cílová skupina.”

„ Ty to nechápeš, kdyby jo, nechoval by ses tak uraženě.”

„ Chápu to, a přesto jsem uražený. Ne proto, že bych měl problém s předvídatelnejma, trapnejma konferenciérama, drbající náročnej život celebrit. Zatímco já žiju v domě s tenoučkými zdmi, kde mám hned vedle rodinu s dítětem, který každý den řve jako by ho na nože brali.... Nevychítám jim to, protože se chovají jako by šlo o mou zodpovědnost chránit jejich práva, přičemž se chovají jako to pověstný stádo. Nebo, že bychom měli podporovat jejich svobodu projevu, i když jim na naší nezáleží.”

„ Takže teď jsi proti svobodě projevu? Ta je v Listině základních práv a svobod.”

*„Bránil bych jejich svobodu projevu, kdybych si myslel, že je v ohrožení. Bránil bych ji, kdyby jim z pusy nelezli trapný vtipy o kouření, znásilňování a gayích, přičemž si myslí jaký borci nejsou, ale o to nejde. Víc jako příklad komerčního světa by se chovat nemohli. Je to typickej příklad generace “Tý jo? Fakt jo?”. Šokující komentář má dnes větší váhu než pravda. Nikdo už nemá kouska studu a ještě to oslavujeme. Včera jsem viděl v televizi ženu jak po jiné hází použitý tampon. Na kanálu, který se profiluje jako “pro ženy”. Děti se natáčej při mlácení a pak dávají videa na youtube. Víš jak bylo kdysi přijato jedení krys a červů v Robinsonovi? Dnes se nad tím už nikdo nepozastaví. Jsem si jistý, že ty ženy z Big Brothera dostanou vlastní pořad na téma randění. **Chci říct, proč máme civilizaci, když už se civilizovaně nechováme?**”²*

Nemocná společnost nemůže mít zdravé jedince.

² z filmu “Bůh žehnej Americe”

4. PROCES PŘÍPRAVY

Příprava bakalářské práce bylo hlavně hledání možnosti jak dané téma zobrazit.

Motiv byl jasný už od výběru tématu. Společnost, určitá nesvoboda, slepota vůči pravdě a snadná manipulovatelnost.

Celý proces přípravy byl hodně proměnlivý. Vždy jsem nad tím dlouho přemýšlela, nevěděla jak malbu uchopit. Když jsem přišla na nějaké řešení a začala ho zpracovávat, později jsem buď po konzultaci nebo sama nápad zase zavrhla a začala od znova.

Moje prvotní představa byla namalovat obrazy expresivně s chaotickou, dynamickou kompozicí, kde se bude vše točit kolem jednoho zlatého bodu, což měla být pomyslná mince, střed vesmíru. Věděla jsem, že obrazy budou figurální a že se budou odehrávat v nereálném prostředí. Postavy měly bezmocně vířit obrazem, vzájemně napojené na sebe a na zlatý bod.

Pořád jsem, ale nebyla se ztvárněním spokojená. Potřebovala jsem do obrazu dostat větší náznak konzumu. Zároveň jsem si začala uvědomovat, že chci aby bylo z obrazů čitelné, že mluvím o dnešní době. To z pouhé mince jasné není a také to není znak naší doby. Závislost na penězích existuje od počátku jejich vzniku.

Inspirací pro další vývoj se mi stal pop-art. Líbila se mi jak jasnost a srozumitelnost jazyka a čistota provedení, tak i to, že se svým způsobem dotýká tématu konzumentu společnosti. Také mě zaujalo, použití tiskovin, propagačních a reklamních plakátů, které jsou součástí našeho každodenního života. Začala jsem tedy používat náměty z novin, časopisů. Šlo hlavně o loga firem a předmětů, které by charakterizovali konzumní svět reklam, nadbytek a podobně. Myšlenkou

bylo vytvořit obraz z těchto předmětů, tak aby měl obraz formu koláže. Měla jsem za to, že by se touto formou dala vyjádřit přesycenost světa. Ovšem po zpracování a konzultaci jsem zjistila, že vlastně nemám úplně jasný koncept. Následovalo opět úmorné přemýšlení, utváření a snaha konečně koncept nějak ucelit.

Díky americkému výtvarníkovi Ericu Fishlovi a jeho výjevů z pláží, jsem se dostala k nápadu pojetí figury realističtějším, ale přesto expresivím způsobem. Hlavní roli mělo hrát světlo, které by dopadalo na jednotlivé postavy z různých stran tak, aby celkově vyzpádaly jako by k sobě nepatřily a byly jen ledabyle poskládané vedle sebe. To mělo zachovat dojem koláže.

V tomto duchu jsem začala pracovat na bakalářské práci..

5. PROCES TVORBY

Proces tvorby byl velice náročný a během něj se vyskytl jeden z největších problémů a tím byl čas, který mi zbýval na zpracování.

Když jsem začala pracovat na prvním obraze měla jsem naprosto jasnou představu a přesně věděla co dělat. Jako první jsem začala malovat obraz s motivem nových technologií, konkrétně mobilních telefonů. Je to totiž jeden z velkých technologických pokroků, který přišel teprve před přibližně 20ti lety, tudíž je to jedna z věcí, která může definovat dnešní společnost. Vždyť kdo dnes nemá mobilní telefon?

Nevidím pokrok tímto směrem jako blahodárný, ba právě naopak. Říkáme, že nemáme čas, pořád někam pospícháme. A jsou to právě i mobilní telefony, které by nám měli usnadnit život. Operátoři vesele hlásají "bud'te si blíž", ale opak je pravdou. Díky telefonům a díky jejich možnosti komunikovat na dálku, se ještě více odcizujeme.

Začala jsem tedy malovat s představou shluku lidí, kteří buď telefonují nebo do mobilního telefonu aspoň koukají. Největší pozornost měla upoutat dvojice umístěná v popředí obrazu. Objímající se pár, který ale od sebe rozděluje to, že oba koukají přes rameno toho druhého do telefonu. Další postavy měly jak funkci dotvoření kompozice obrazu, tak funkci významovou. Tím je rozmanitost ras i věkových kategorií. Práce s barvou byla zprvu intuitivní, později už byla promyšlena vzhledem ke kompozici. Se světlem jsem pracovala způsobem nasvícení každé figury z jiné strany a tím vytvoření dojmu koláže. Abych tento dojem více podpořila, nechala jsem zhroutit perspektivu, tím, že jsem do pozadí namalovala portrét ženy. Její výraz údivu a zděšení měl pouze podtrhnout význam obrazu. Nechala jsem ho rozmalovaný a pustila se do dalších.

Další dva obrazy jsem rozmalovala současně. Měla jsem jasný motiv i téma a tak jsem začala volně malovat bez konkrétního rozvržení. Jeden těchto obrazů měl za motiv nenažranost a nadbytek, konkrétně masové zabíjení zvířat. Ve druhém obraze byla motivem nesvoboda a neustálý dohled systému a nemožnost vymanění se z něj.

Do malby jsem se vrhla expresivně a s větší volností než v prvním obraze s motivem technologie. Během práce na dvou dalších obrazech jsem se začala pořád více vzdalovat od formy prvního obrazu. Do obrazů se mi najednou dostala perspektiva, amorfní tvary a vymizela realističnost. Rozmalovala jsem tedy i čtvrtý, poslední obraz. V něm byl obsažený motiv přeseexualizovanosti společnosti, kdy na nás ze všech stran sype množství ženských těl a pohlavních orgánů.

Měla jsem tedy všechny čtyři obrazy rozmalované, přičemž forma prvního obrazu byla těm ostatním nejvzdálenější. Potřebovala jsem celou sérii sjednotit. Jako sjednocující prvek sloužila amorfní síť, která se ovíjela nebo pohlcovala ostatní prvky v obrazech. Symbolicky má tato síť, představovat systém v němž žijeme. Roztahuje se jako nemoc, vir kterému neunikne nikdo.

Po všech útrapách, změnách v díle, které kolikrát znamenalo úplné přetvoření, jsem tedy konečně našla způsob vyjádření, který mi vyhovoval.

6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Technologická specifika obrazů nejsou ničím novým. Obrazy jsou malované na dřevěných deskách o rozměrech 90x90 cm a o síle 1cm. Desky jsou samy o sobě dost těžké. Ošem i to má svůj význam. Mou myšlenkou bylo, že malby namalované na tento těžký a silný materiál podpoří dojem, že je to něco silného, těžkého, ale přesto podléhající zkáze. Představovala jsem si, že při výsledné instalaci, budou obrazy zavěšeny tak, aby byly odkložené od stěn a divák měl pocit, že na něj mohou kdykoliv spadnout.

Jelikož byl povrch desek příliš hladký, byl lehce zbroušen brusným papírem. Na deskách byla použita penetrace Sokrat a jako podklad podložky byl použit akrylový šeps s příměsí křídly. Použité barvy jsou též akrylové.

Malovala jsem s barvami Het Color a italskými barvami Acrylic od firmy Monocolor Italia S.p.A. Jsou to barvy vodou ředitelné, rychle schnou a jsou vhodné pro aplikaci na širokou škálu materiálů. Práce s nimi je většinou kvůli rychlému schnutí rychlá a dynamická. To umožňuje expresivní přístup k malbě.

V malbě samotné jsem používala jak pastozních, tak i lazurních vrstev, ovšem pastóznost zde převažuje.

7. POPIS DÍLA

Hlavním spojovacím znakem provázející všechny čtyři obrazy je jakási síť místy připomínající kost. Tato síť symbolicky znázorňuje systém. Kostí a kostra je pro nás lidi hlavním pohybovým aparátem. Umožňuje nám pohyb, tak důležitý pro život, je naší oporou, dává tělu tvar a je hlavním stavebním prvkem našeho těla, jsme na ní závislí. Stejně tak je to se systémem. Stejně, tak jako jsou děravé a nemocné amorfní kosti na obrazech, je nemocný náš systém a to, čemu říkáme civilizovaný svět.

V kontextu doby I.

V prvním obraze je v náznaku obsaženo téma nových technologií a to, že díky nim se od sebe jako lidi začínáme vzdalovat. Proč se taky s člověkem sejít a bavit se sním z očí do očí, když mu přece můžeme zatelefonovat? Pořád říkáme, že nemáme čas, ale jsme to my, kdo není schopen si ho udělat.

Dovedlo mě to k této myšlence: není přece tak dávno co tu mobilní telefony ještě nebyly. Já sama jsem první dostala když mi bylo 10. Co teprve moji rodičové. Když jsem se na tyto časy ptala otce, říkal jak to bylo skvělé. Mobilní telefon nebyl, takže když chtěl jít s někým ven, vzal kolo a zajel za ním. Nebo se domluvili na čas a místo. Udělat to tak dnes, tak zapustím v místě setkání. Člověk už se nemůže spolehnout na slovo toho druhého. Víme, že si můžeme kdykoliv zavolat a schůzku posunout nebo zrušit. Slovo už neplatí. A proč se vlastně scházet, když můžeme telefonovat. Nemluvě o sociálních sítích.

Neříkám, sama mobilní telefon vlastním, ale uvědomuju si co to s námi lidmi dělá, jak nás to mění. A mění nás to k horšímu. Sice si

zjednodušíme život, na jednu stranu ušetříme čas, ale co z toho máme a kam se vlastně tak honíme? Na konci tunelu už je jen světlo.

V kontextu doby II.

Chronologicky poslední obraz vypovídá o přeseexualizovanosti civilizované společnosti. Postavy žen, jež jsou zde vyobrazeny, začínají ztrácet tvar těla, formují se do neidentifikovatelných amorfních tvarů až se úplně přemění do sítě spárů nemocného světa.

V kontextu doby III.

Na tomto obraze vidíme podivná rozevřená ústa, která jakoby vyvrhuje masy mrtvých zvířecích těl. Zde použitá barevnost měla působit nepříjemně. Bylo zde použito komplementárního kontrastu mezi mrtvolami a krví, pro větší důraz.

Moment toho, že obrovská ústa zvířata nepožírají, ale naopak vyvrhují, by se dal interpretovat jednak jako nadbytek a zbytečnost (z které je mi na zvracení), tak také to, že zabíjet a pozívat zvířata v takové míře jako se to děje, je jako jed pro naše tělo, který musí ven.

V kontextu doby IV.

Poslední obraz se obsahově týká kontroly nad společnostmi a jakousi hypnotizací a podrobeností autoritám tohoto systému. Převážně modrá barevnost má působit chladně. Modrobílé světlo možná vyvolá představu televizní obrazovky, do které tak rádi koukáme. Opět je tu amorfní prvek rozvláčněné kosti, která v pozadí utváří možné siluety jakýchsi podivných tvorů. Je to opět tolikrát zmíněná metafora nadvlády systému. Po detailnějším prozkoumání očí, zjistíme, že nemají žádná oční víčka. Nikdy totiž nespí.

Jednotlivé obrazy nejsou pojmenovány z důvodu, že všechny obrazy mají stejnou váhu a výpovědní hodnotu. Je to série obrazů, která patří k sobě a celkově ukazuje pohled na dobu. Název série “V kontextu doby” mi tedy připadá dostatečně výstižný.

8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Při zamyšlení ohledně přínosu jsem uvažovala, jakým způsobem může být má práce významná v rámci oboru Malba a jakým způsobem má přínost pro mě samotnou. Osobně si myslím, že každá výtvarná práce má největší význam hlavně pro toho kdo ji tvořil. I přesto si myslím, že přínosem pro obor malby by mohlo být právě téma, kterým jsem se zabývala.

Technologicky jsem nic nového do oboru malby určitě nepřinesla. Ovšem téma konzumní společnosti by to být mohlo. Myslím, že se toto téma, téma konzumní společnosti, ve větší míře teprve začne objevovat. Například děsivý vývoj techniky, strojů, počítačů a dalších technologických revolucí. Už v 70. letech na tuto problematiku naráží švýcarský výtvarník HR Giger. Mechanizace, která nakonec přemění ve stroj i člověka. Giger jde ovšem trochu jiným směrem, neřeší konzum jako takový, vytváří fantaskní, technokulturní světy v budoucnosti.

Ze současných umělců české výtvarné scény, kteří se věnují podobné tematice, mohu jmenovat Martina Šárovce, do roku 2004 Jana Paula, Milana Periče nebo Milana Kunce. Ačkoliv je jejich forma vyjádření odlišná od mé, jejich díla jsou pro mne inspirující.

9. SILNÉ STRÁNKY

Myslím, že pro posouzení jak silných, tak slabých stránek své vlastní práce je zapotřebí určitá míra objektivity, kterou může autor sotva mít bez odstupů času.

Jak už jsem zmínila výše, pro mě osobně je nejsilnější stránkou právě námět, který je pro mě nevyčerpatelným zdrojem inspirace. Další silnou stránkou je pro mě, po všech úskalích, nalezení konečné formy zpracování a její následná realizace, se kterou jsem spokojena.

Také jsem ráda za celý proces tvorby, díky němuž mám v hlavě další nápady na zpracování tohoto tématu.

10 .SLABÉ STRÁNKY

Slabá stránka je určitě to, že jsem dost dlouhou dobu tápala a nemohla najít správnou cestu pro vyjádření mých myšlenek. Problém vidím hlavně v moc dlouhém přemýšlení a rozebírání jednotlivých nápadů. Vždy když už jsem myslela, že mám jasno, začala jsem se najednou mimovolně ubírat jiným směrem a koncept, který byl na začátku, se začal rozpadat. Navíc jsem se během práce nemohla zbavit myšlenky, že má být tato práce vrcholem tříletého studia a že bych měla vytvořit dílo, které bude o dost kvalitnější než předchozí práce. Pomyšlení na to mě vždy velmi vystresovalo až demotivujícím způsobem, vzhledem k tomu, že jsem začínala několikrát od začátku.

Avšak pustila jsem se do práce, překonala souboj se štětci a barvou a konečně se dobrala k uspokojivému výsledku.

Určitě bych se chtěla s tímto tématem v budoucnosti zabývat a dále s ním po výtvarné stránce pracovat.

11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

ORWELL, George. *Farma zvířat*. Vyd. 6., V Argu 2. Překlad Gabriel Gössel. Praha: Argo, 2015. ISBN 978-80-257-1324-2.

ORWELL, George. *1984: a novel by George Orwell*. New York: Signet Classic, 2005. ISBN 0-451-52493-4.

GIGER, H. R. *HR Giger, mimo dobro: Národní technické muzeum, Praha, 14. dubna - 13. července 2005*. Praha: PP Production, 2005. ISBN 80-239-4712-5.

MORRIS, Michael. *Co nesmíte vědět!*. Překlad Zuzana Žáčková. Česko: Anch Books, 2012. ISBN 978-3-9814301-4-1.

b) Internetové zdroje

www.artlist.cz

www.wikipedia.com

c) Jiné zdroje - film

Bůh žehnej Americe / God bless America

Komedie / Drama

USA, 2011, 105 min

Režie: Bobcat Goldthwait

12. RESUMÉ

The topic I want to hold as the context of our time, which has to mean the period of the late 20th century to the present. Which is actually the development of information technology, greater influence of the media, mass production and so on. Time and human behavior in it, I deal not only in my creation, but mainly in my personal life.

The paintings are not painted to shock, just commenting on today's consumerist world and point indicate the direction in which our society is currently developing. Paintings do not look into the future to predict, just show the presence.

Colour design of individual images always related to the mood and feelings that I have linked to the topic. Colors are used in paintings almost intuitively, but they also have a symbolic function.

The main element connecting all four paintings is a kind of network resembling bones. This network symbolically typifies The System. The bones and the skeleton is for us humans the main locomotive system. It allows us to move, so important for life, it's our support, gives the shape to our bodies and it's the main building block of our body, we are dependent on it. It is the same with The System. Similarly, just as bones are leaky and amorphous diseased in the paintings, The System is so diseased with what we call the civilized world. The paintings are painted with acrylic paints on wooden plates with dimensions of 90x90 cm and a thickness of 1 cm. The boards themselves are quite severe. But even that has its own importance. My idea was that the paintings painted on the heavy and thick material support the impression that this is something strong, heavy, yet perishable.

13. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha číslo 1

Zátiší - Můj pokoj

Příloha číslo 2

Zátiší - Můj pokoj

Příloha číslo 3

Jiné světy - Nemoci

Příloha číslo 4

Jiné světy - Nemoci

Příloha číslo 5

Ztracená figura

Příloha číslo 6

Zobrazení pomocí zobrazeného

Příloha číslo 7

Lidská jatka

Příloha číslo 8

Lidská jatka

Příloha číslo 9

Zvuka ticho v obraze

Příloha číslo 10

V kontextu doby I. a II.

Příloha číslo 11

V kontextu doby III. a IV.